

«La crisi és global, però els catalans tenim el plus de l'espoli fiscal»

La candidata d'ERC-RCAT no confia ni en PSC ni en CiU ni en PP.

ALBERT SOLER

Vol dir que no estem perdent el temps? A algú interessa encara el que puguin dir els polítics?

Malauradament la classe política ha actuat moltes vegades malament i d'esquena a la ciutadania. Això ha provocat que hi hagi l'actual divorci. En qualsevol cas la política s'ha de seguir realitzant, és l'eina que tenim. Una altra cosa és qüestionar els polítics, qüestionar les idees i qüestionar les maneres. Però la política és l'única eina per canviar les coses.

Està molt bé això d'anar cap a la república del sí. Però com ho pensen fer?

Doncs defensant a Madrid únicament els interessos dels ciutadans de Catalunya, de tots els que hi viuen. En el meu cas, defensaré els interessos gironins. I anar caminant cap a la república del sí, que diu vostè.

Que diu ERC. Escoltant-los sembla que la independència sigui la pedra filosofal a partir de la qual tot anirà com una seda. Inclús l'economia.

No diem res d'això. Som conscients que estem en una crisi, i que aquesta és global. És una crisi molt heavy [sic], molt forta, i afecta tothom. Però els catalans tenim el plus de la crisi catalana, que és l'espoli fiscal.

I la tan utilitzada explicació que hem estat vivint per sobre de les nostres possibilitats?

No hi estic d'acord, hi deu haver de tot. El cert és que si tot allò que generem a Catalunya es queda a Catalunya, si ho recaptéssim nosaltres, òbviament no patiríem el que estem patint. Això és el que significa el discurs d'ERC: estem passant uns mals moments, hi ha una crisi important, hi ha moltes coses a canviar, però n'hi ha una que és determinant canviar: el sistema de finançament. Per això proposem un concert econòmic. No demanem res de l'altre món, demanem poder decidir lliurement el que volem fer. Hi ha una cosa que es diu dignitat, i això és el que defensarem.

Si han d'aconseguir la independència, esperin almenys que l'estat acabi les obres que tenen començades a

Girona i no finalitzades. No ens quedem a mitges.

No és una qüestió de quan fer-ho ni de si ha de ser abans o després de no saber què. Nosaltres hem de reivindicar el que és nostre. Precisament aquestes obres com el soterrament de la línia ferroviària convencional, el desdoblament de la N-II etc., són la prova evident que l'estat ens té per una regió perifèrica a la qual menysprea absolutament. No podem esperar que les coses ens les arregli l'Estat, perquè no arregla res. Les arreglarem nosaltres amb els nostres recursos, no els emanarem res, a ells.

I mentrestant?

Mentrestant, si estem presents a Madrid, els partits catalans hem de reivindicar per al nostre país. I per extensió, per a les nostres comarques.

De cara a totes les obres, projectes, etc., no seria millor votar CiU, que en tenir -presumiblement- més diputats podran pressionar més el Govern?

Mai he cregut que la mida sigui important (riu). Un diputat d'ERC val més que deu de CiU. No m'ho invento, s'ha demostrat aquests darrers anys. CiU ha col·laborat a aprovar la reforma laboral, les polítiques d'ocupació, etc., que no han servit per res. No han incidit ni perquè es desdoblés la N-II, ni per solucionar el tema de l'aeroport, ni per arreglar els camins de ronda, ni per aprovar la dació en pagament per la hipoteca... I si hi ha una majoria del PP, menys faran encara.

Què es pot fer per a l'economia de les comarques de Girona, que és de les més castigades per la crisi?

A Girona tenim una economia productiva molt important, una gran emprenedoria, un potencial increïble de persones. Les nostres propostes estan encaminades a mimar-los, a fer-los les coses més fàcils.

Vol dir que ERC a Madrid no incidirà en la independència i s'oblidaran de les reivindicacions més prosaiques?

No, no. Anem allà a defensar els interessos dels catalans. I la primera preocupació que tenen avui és la crisi i l'atur. Nosaltres som gent que trepitja carrer i trepitja territori, tenim els mateixos anhels que les persones de les nostres comarques. Som com ells, per tant som els que millor els podem representar. Portem més de 900 propostes al programa, la majoria de les quals dedicades a resoldre el principal problema, que és la crisi i l'atur.

És avui la independència una de les principals preocupacions del catalans?

No, la principal preocupació dels catalans és poder viure dignament. La mateixa que tinc jo. I la majoria de gent.

Parlarà en català al Congrés?

No ho he ni pensat. Defensaré el català on sigui, però el que vull és que m'entenguin. Si perquè m'entenguin ha de ser en castellà, parlaré en castellà.

Ja que parlàvem d'una Catalunya independent: creu que existeix també el feixisme català, la intolerància al de fora?

Per sort o per desgràcia, a Catalunya existeix de tot, com a qualsevol país, encara que no sigui un país plenament normalitzat. Hi ha d'haver de tot. Malauradament hi ha d'haver fatxes, hi ha d'haver gent d'extrema esquerra, hi ha d'haver gent de centre, progressistes, conservadors... de tot. És bo que la gent tingui el seu lliure

pensament.

Seré més concret: hi ha intolerants dins d'ERC?

Fatxes a dins d'ERC? Crec que això està més que superat, penso que no n'hi ha. Em penso que hi ha molts més fatxes en altres partits. Tristament.

És que més d'una persona m'ha fet arribar el temor que una Catalunya independent acabaria amb ball de bastons.

Si alguna cosa defensem nosaltres són els valors republicans, i entre aquests la democràcia radical. Estem al segle XXI, i les coses es fan amb sentit, amb lògica, amb democràcia. A la gent li haurien de fer por altres coses, com el futur que sembla que s'acosta.

És un exemple de tolerància dels catalans, que cantants famosos que han mostrat suport a ERC parlin català a casa amb els seus fills?

Parla de Gerard Quintana, suposo. A casa seva tothom és lliure de fer el que vulgui. Gerard Quintana defensa uns interessos que comparteix amb mi, i espero que amb molts més catalans, com més millor, pel seu país, independentment de l'idioma que parli a casa. Segurament quan tinguin 15 anys els seus fills parlaran millor el castellà del que el parlava jo quan tenia aquella edat. I espero que també parlin bé el català.

Un dels arguments que esgrimeixen per aconseguir el vot és evitar el creixement del PP i de CiU. No és una mica trist demanar el vot així?

En absolut és així. D'entrada, el PP no necessitarà CiU per a res. I segona, per més que digui CiU, nosaltres volem ser a Madrid perquè estem convençuts que som els únics que volem defensar els interessos d'aquest país. Tant de bo CiU i el PSC també defensessin Catalunya, segurament aniríem millor. Però no és el cas, ja ho sabem per experiència. Per això anem a la nostra.

¿Es considera ERC mediàticament maltractada?

Diria que no és extremadament estimada. Maltractada seria exagerar, però estimada, no gaire, no sé per què. Som gent honesta, hauríem de ser tractats almenys de la mateixa manera que els altres partits.

Com es porta ser candidata sabent que la cúpula del partit apostava per un altre?

Això no és veritat. A mi el partit em va demanar si volia ser candidata i jo vaig dir que em dec al partit i a la causa, i que comptessin amb mi.

Per què ERC i Reagrupament són dos partits diferents si defensen el mateix i van junts a les eleccions?

Certament tenim un objectiu comú, però segurament en la manera d'arribar-hi, i també en algunes polítiques concretes, discrepem. Cosa que és molt rica, molt plural i molt lícita. Ara fem un front comú, però l'anhel és de sumar molt més amb altres partits, ja que no és una qüestió ideològica sinó de pura supervivència, de necessitat.

Per què no s'ajunten també amb CiU? Diuen que també són sobiranistes...

CiU no és sobiranista. Dins del partit hi ha gent que ho és, però la manera d'actuar de CiU i les seves actituds no ho són. El sobiranisme es demostra amb fets. És com diu un amic meu que no lliga gaire: diu que lligant té un tarannà convergent, perquè no fa gaire res però explica moltes coses.

Què és Espanya?

Una nació, un país del sud d'Europa, que és en una península que es diu Ibèrica. I que durant molts anys ha sigut un imperi.

No és cap enemic?

Noooo. Simplement és un país una mica gorrón.

I què seria una Espanya governada pel PP després del 20-N?

Tant de bo m'equivoqués, però em penso que serà una Espanya encara molt més centralista, encara molt més nacionalista, amb actituds molt més de dreta i conservadores... La veritat és que no m'agrada gaire pensar-hi. El PP té un programa fantàstic fins el 20 de novembre, però el dia 21 traurà del calaix el de debò.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/eleccions-generals-2011/20n-girona/2011/11/16/crisi-global-catalans-plus-lespoli-fiscal/529685.html?utm_source=rss